

Ακόμη κρύο

written by Τατούμ Ο'Νηλ | 07.04.2023

Ακόμη κρύο, η άνοιξη δειλή. Στο φως της λάμπας (η μόνη σταθερά), Σκύβεις ώρες πολλές.

Το σώμα έχει αλλάξει σχήμα. Δεν είσαι μόνο εσύ. Στο σούπερ μάρκετ παραπονιέται η Αντριάνα, πόσα χρόνια σηκώνει τα κιβώτια. Την πρόλαβες μικρή κοπέλα, σβέλτη και μικροκαμωμένη. Βάρυνε κι η Αντριάνα, και δεν είναι τα κιλά. Κανείς δεν σου είπε ότι μέχρι να σηκώσεις το κεφάλι από το γραφείο έρχεται το σούρουπο. Στα ενδιαμέσα, φευγαλέες στιγμές, μια Κυριακή στη θάλασσα, το βράδυ της Παρασκευής ένα ποτό σε χαμηλό ποτήρι. Κι οι συζητήσεις χαμηλόφωνες, έτσι σου αρέσανε πάντα.

Τώρα στο φαρμακείο μια μικρή, όμορφη βοηθός, σου πούλησε μια καινούρια θαυματουργή κρέμα. Αλλά εσύ δεν περιμένεις και πολλά. Ο κόσμος φέτος ήρθε πιο νωρίς κι οι χαμηλόφωνες συζητήσεις έγιναν πάλι βουητό. Η Μάνια δεν θέλει να κατεβεί στην πόλη, δεν αντέχει. Αλλά κι εκεί που μένει, ούτε πόλη, ούτε εξοχή, παρηγοριέται με την σαθρή ησυχία των προαστίων και τις σειρές στην τηλεόραση.

Θέλεις να μιλήσεις στην Αντριάνα στο σούπερ μάρκετ, στη βαριεστημένη κοπέλα που σου πουλάει το ψωμί, στο νεαρό στη γωνιακή ψησταριά που σου χαμογελάει αχνά ενώ σου δίνει ένα σουβλάκι : θυμήσου, θυμήσου και μην ξεχνάς. Κράτα σφιχτά την πιο ακριβή σου θύμηση. Και τούτη να στοχάζεσαι κάθε πρωί, όσο ανοίγουν τα μάτια σου. Και την ελπίδα μην την παρατάς, ότι έχει η ζωή ακόμη στιγμές ακριβές μπροστά, όπως οι ανατολές και τα ηλιοβασιλέματα. Και όλα τα ενδιαμέσα, κάτι αξίζουν κι αυτά.